

der går meget grundigt til værks med at vise, hvad der er barriererne inden for de enkelte områder.

Så må jeg sige, at jeg synes, det virker noget bemærkelsesværdigt, at det, der bliver lagt op til på det her område, er yderligere undersøgelser. Det er faktisk ikke undersøgelser, vi mangler, det er handling. Jeg synes, det er for fattigt, at videnskabsministeren kan slippe af sted med ikke at opstille nogle forpligtende målsætninger om f.eks. kvinder i forskning. Det er jo ikke, fordi redskaberne er så langt væk. Det ville jo være indlysende, at videnskabsministeren havde sagt: Jeg sørger for, at det kommer ind i universiteternes udviklingskontrakter.

Kl. 15.50

Det vil også være en god idé at repetere Freja-programmet, et program, der på forskningsområdet særlig prioriterer yngre talentfulde kvinder eller forskergrupper, der er ledet af kvinder, og som har været en mægtig succes.

Det undrer mig, hvordan en videnskabsminister kan slippe af sted med det her. Jeg må selvfølgelig spørge: Er det, fordi ligestillingsministeren endnu ikke er nok i haserne på sine kolleger?

Lad mig tage et andet felt. Ministeren nævner selv undervejs i sin redegørelse betydningen af, at man har data, at man indsamler, og at man analyserer. Det er fuldstændig rigtigt, det har altid været centralt i ligestillingsarbejdet for at kunne dokumentere skævhederne og for at kunne dokumentere, når man gjorde fremskridt på området, eller hvis man ikke gjorde det.

Alligevel står der under den minister, der har ansvar for Danmarks Statistik, nemlig økonomi- og erhvervsministeren, ikke noget som helst. Det eneste, der faktisk står af igangsatte initiativer, er noget, som Elektricetsrådet vil gøre. Det er da fint, at de vil gøre noget, men det er jo altså ikke særlig centralt for, at vi får ordentlige data på det her område.

Igen er mit spørgsmål: Hvordan kan økonomi- og erhvervsministeren slippe af sted med det her uden i det mindste at byde på noget på Danmarks Statistik, som er fuldstændig grundlæggende for vores ligestillingsarbejde hele vejen rundt?

Mens vi snakker om statistikker, så har vi jo her og nu haft en relativt lang diskussion om ligeløn, og det er jo helt klart, at det er et af de områder, hvor vi stadig væk har den store mangel, at vi ikke har en kønsbaseret lønstatistik.

Jeg tror ikke, at jeg får ministeren til at gå tættere ind i det her, så længe der ikke er kommet et svar tilbage fra LO og DA, men nogle gange skal man jo også lede efter de lidt mere sarte formuleringer i de tekster, man får. Og jeg læser i hvert fald det, der står under arbejdsmarkedsafsnittet: »regeringen vil følge udviklingen af ligelønsstatistikker meget nøje, da det er vigtigt for at sikre ligeløn«, som et udtryk for, at ligestillingsministeren ikke har givet op og i hvert fald ikke har indtaget den holdning, som beskæftigelsesministeren flere gange har givet udtryk for her i salen, nemlig at han sådan set finder ligelønsstatistik temmelig ligegyldig og nærmest i vejen, nærmest til besvær.

Så jeg håber, at det er udtryk for, at ministeren vil være så sej, at hun vil slås for det her område, men jeg vil selvfølgelig gerne have, at hun kommenterer det heroppefra.

Med hensyn til spørgsmålet om fædre og barsel, som jo er et helt centralt tema og også har været det i i hvert fald 10 år, synes jeg også, man er nødt til at gå lidt ned i selve formuleringerne. Jeg synes selvfølgelig, det allermest bitre er, når ministeren selv har givet udtryk for, at hun faktisk er en varm tilhænger af en barselfond, at hun så ikke har styrken til at slå i bordet og sige: Jeg vil have det med i denne redegørelse.

Det er så ikke sket. Det beklager vi i allerhøjeste grad, men i de formuleringer, der står, er der lagt op til, at ministeren vil se på, om det er nødvendigt at tage yderligere initiativer i 2004.

Jeg vil meget gerne have, at ministeren uddyber det her. Har ministeren en eller anden målestok for, hvad der er tilfredsstillende inden for det her område? Hvornår er smertegrænsen nået for, at ministeren vil agere?

Til sidst to ting: Det undrer mig, at der stort set ikke henvises til de nordiske erfaringer. I Norden har man været særlig dygtig til at lave ligestillingsarbejde, og vi burde bygge videre på de erfaringer, der eksisterer i Norge, Sverige, Finland og Island.

Jeg synes selvfølgelig, det politisk er en ærlig sag at sige, hvis der er noget af det, man ikke kan lide. Jeg ved, at ministeren ikke kan lide fædrekvoter, men det er dog bedre at bruge de erfaringer, der er, og diskutere det åbent end at undertrykke det direkte eller indirekte, som det f.eks. skete i diskussionen om barselorlov sidste år, hvor der stod, at alle erfaringer fra de øvrige nordiske lande viser, at det, der giver resultater, er en orlov, der er så fleksibel som overhovedet muligt – altså med hensyn til, at flere fædre ta-